

## Scrisoare de iubire declarată...

Florin-Cezar CĂLIN

---

"- De ce să-ți scriu?- Când pot spune prin vorbe!",  
Că te iubesc și-ncerc să nu mă mint.  
C-am adunat noi vitregii în tolbe,  
Cât poate nici nu ne-am închipuit.

În cartea vieții am citit cândva,  
Că amintirea este o himeră.  
Ce va apare doar când cineva,  
Consideră prezența-ți efemeră.

Cuvintele în minte se aștern,  
Ca vorbele pe coala de hârtie.  
Și ne provoacă un plăcut antren,  
Ce îl avem demult în custodie.

Eu chipul drag ți-l creionez în vers,  
(pe care îl rostesc cu sentiment).  
Apoi am să-l lansez în Univers,  
Pe dânsul revăzându-l permanent.

Vers după vers cuvintele se leagă,  
Și capătă o formă de scrisoare.  
În care uneori cuvântul ... dragă,  
E pus acolo doar din întâmplare.

Îți va părea un lucru prea banal,  
(dar ea conține ample sentimente).  
În care (chiar și-n modul ireal),  
Nu le condideri ca ... evenimente.

Scrisoarea de iubire declarată,  
"-De ce o scriu?- Nici eu nu știu prea bine!".  
Sunt mulțumit că ea-i revendicată,  
De cineva ce seamănă cu tine.

Brăila, septembrie 2017